

Електронний журнал «Державне управління: удосконалення та розвиток» включено до переліку наукових фахових видань України з державного управління (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 1643 від 28.12.2019).

Спеціальність – 281.

Державне управління: удосконалення та розвиток. 2025. № 5.

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2156.2025.5.13>

УДК 351

М. В. Коновалова,

к. держ. упр., доцент, доцент кафедри дипломатичної служби та міжнародного співробітництва,

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0680-6975>

**ТРАСУВАННЯ ПУБЛІЧНИХ РІШЕНЬ ЧЕРЕЗ АЛГОРИТМІЧНУ
ПРОЗОРИСТЬ ТА РЕГУЛЮВАННЯ ЛОБІЮВАННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ
НАЛЕЖНОГО ВРЯДУВАННЯ (ДОСВІД КАТАЛОНІЇ)**

M. Konovalova,

PhD in Public Administration, Associate Professor,

Associate Professor of the Department of Diplomatic Service and International Cooperation, Taras Shevchenko National University of Kyiv

**TRACEABILITY OF PUBLIC DECISIONS THROUGH ALGORITHMIC
TRANSPARENCY AND LOBBYING REGULATION AS TOOLS OF GOOD
GOVERNANCE (THE CASE OF CATALONIA)**

У статті досліджено, яким чином інструменти трасування публічних рішень та контролю за впливом груп інтересів реалізуються в моделі

належного врядування Каталонії. Розкрито нормативну та інституційну основу каталонського підходу, зокрема положення Закону про прозорість, Декрету про реєстр груп інтересів та Плану належного врядування 2024–2025. Показано роль алгоритмічної прозорості та реєстрів груп інтересів як засобів підвищення відкритості та підзвітності влади. Показано, як ці інструменти дозволяють виявити та відстежити вплив різних акторів на формування публічної політики. Проведено порівняльний аналіз із ситуацією в Україні та обґрунтовано потребу адаптації аналогічних інструментів до українського контексту. Матеріал базується на бібліометричному аналізі, міжнародних індексах якості врядування та прикладах інституційних практик.

This article examines how good governance principles are implemented in Catalonia through legal and institutional instruments that ensure transparency and accountability in public decision-making. Special attention is paid to the concept of decision traceability, the regulation of lobbying activities, and algorithmic transparency.

It examines the legal and institutional framework underpinning these mechanisms, including the Catalan Transparency Law (Law 19/2014), the Decree on the Register of Interest Groups (Decret 171/2015), and the Open and Good Governance Plan 2024–2025. Particular attention is given to tools such as the public register of lobbying actors, algorithm registries, which facilitate transparency in political decision-making.

The Catalan case is relevant not only for its normative clarity but also for its institutional innovation. This analysis is particularly relevant to Ukraine, where the Law on Lobbying has recently been adopted, yet its core instrument—the lobbying register—has not yet been launched, thereby limiting the law’s actual implementation.

The article applies a qualitative analytical approach, relying on legal document analysis, comparative institutional review, and secondary data from international governance indicators (WGI). Additionally, a bibliometric exploration of research trends on good governance in Spain, the United States, and Ukraine was conducted using the Scopus database.

The findings demonstrate that Catalonia has institutionalized a system of traceability that allows public decisions to be followed across their full lifecycle—from initial proposals to final implementation—by registering lobbying actors, documenting algorithmic influences, and requiring public reporting on the rationale behind key decisions. Such mechanisms serve not only as instruments of transparency but also as democratic safeguards.

The Catalan model illustrates how transparent regulation of influence and traceability of decision-making can enhance public trust and administrative legitimacy. The article highlights the potential for selective adaptation of these practices in the Ukrainian context, particularly in the postwar period of institutional reconstruction and governance reform.

The article argues that traceability is not only a transparency mechanism but a democratic safeguard that allows citizens to understand who influences public decisions, how, and why. It also draws a comparative perspective with Ukraine, where similar reforms are in progress, but key instruments such as the lobbying register—although mandated by law—are not yet operational. The study highlights the relevance of institutional integrity and digital accountability as essential components of democratic governance in the 21st century.

Ключові слова: належне врядування, трасування публічних рішень, прозорість, групи інтересів, Каталонія.

Keywords: good governance, traceability of public decisions, transparency, interest groups, Catalonia.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Питання належного врядування (good governance) є ключовим у сучасному публічному управлінні, оскільки безпосередньо пов'язане з основним завданням держави – забезпеченням гідної якості життя своїх громадян шляхом ефективного, прозорого, підзвітного та справедливого управління публічними ресурсами та процесами. У цьому контексті належне врядування виступає не лише техніко-адміністративною категорією, а й ціннісною рамкою, що визначає взаємну відповідальність держави й суспільства.

На європейському рівні нормативною основою для формування політик у сфері належного врядування є 12 принципів належного демократичного врядування, ухвалені Радою Європи у 2008 році в рамках Стратегії інновацій та належного врядування на місцевому рівні. Серед них – участь громадян, права людини, верховенство права, етика, підзвітність, відкритість та прозорість, ефективність та результативність, відповідальність, лідерство та спроможність, інновації та відкритість до змін, належне фінансове управління[1], які вважаються орієнтиром для органів публічної влади в державах-членах Ради Європи. Їх використання є критерієм для присудження Знаку досконалості в управлінні (ELoGE) місцевим органам.

Окремої уваги заслуговує Європейський кодекс належної адміністративної поведінки, схвалений Європейським омбудсманом у 2001 році [2]. Він деталізує стандарти належного управління у взаємодії посадовців з громадянами, включаючи принципи законності, неупередженості, належного інформування, обґрунтованості та ефективності. Доповненням до цього є Хартія основних прав ЄС, де у статті 41 зафіксовано право на належне адміністрування [3].

Важливою частиною європейського регуляторного поля також є Європейська хартія місцевого самоврядування [4], яка гарантує автономію

місцевих органів та їхню підзвітність громадянам, а також практичні ініціативи, як-от Open Government Partnership (OGP), у межах яких формуються плани дій із забезпечення прозорості, участі та цифрової відкритості.

У цифрову епоху виклики належного врядування значною мірою пов'язані з ускладненням і водночас "невидимістю" процесів ухвалення рішень. Це стосується зростання ролі алгоритмічних систем у публічному адмініструванні, неформального впливу груп інтересів, а також нерівного доступу до участі. У цьому контексті важливого значення набуває концепція трасування публічних рішень (відповідає принципу відкритості та прозорості) — забезпечення можливості простежити, хто, коли і як впливав на формування певної політики або адміністративного рішення, включаючи як лобістські, так і технічні (алгоритмічні) джерела впливу.

Автономна спільнота Каталонії в Іспанії є одним із провідних європейських прикладів впровадження принципів належного врядування через цифрові інструменти участі, коди етики, реєстри груп інтересів і механізми контролю впливів в умовах цифровізації. Зокрема, Закон Каталонії 19/2014 від 29 грудня про прозорість, доступ до публічної інформації та належне врядування (далі – Закон про прозорість) [5] та план відкритого і належного врядування на 2024–2025 роки [6] передбачає цілісну модель врядування, в якій прозорість прийняття рішень забезпечується як через нормативне регулювання, так і через цифрові сервіси та контроль алгоритмів.

Питання належного врядування є актуальним і для України, яка також здійснює поступову імплементацію європейських стандартів прозорості та участі. За останнє десятиліття в Україні здійснено низку ключових реформ, які впроваджують засади належного врядування. Серед них – реформа децентралізації, спрямована на передачу повноважень і ресурсів на місця; реформа державної служби, що вводить прозорі конкурси і підзвітність чиновників; розвиток електронного урядування та цифрових сервісів (“Дія”

тощо) для підвищення прозорості й зручності взаємодії громадян з державою. Зокрема, ухвалено Закон України «Про публічні консультації» (2024), ведеться підготовка до реалізації Закону України «Про лобіювання» (2024), триває розбудова цифрових інструментів електронної демократії (платформи «Дія», «Київ цифровий» тощо). Попри складні умови (зокрема, виклики війни та політичної турбулентності), українська система публічного управління демонструє поступове впровадження принципів належного врядування, що проявляється у більшій відкритості влади та залученні громадськості до прийняття рішень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Для цього дослідження було проведено бібліометричний аналіз на базі Scopus, із застосуванням картографічної візуалізації ключових слів за допомогою VOSviewer, із фокусом на публікації в галузях соціальних наук, державного управління та прийняття рішень. Було проаналізовано статті з ключовими словами “good governance” у 146 публікацій з українською афіліцією, 1024 з іспанською та 5508 зі США.

У дослідженнях іспанських науковців належне врядування часто розглядається у контексті етики публічної служби [7], локального врядування, прозорості [8], цифрової участі та антикорупційної інфраструктури [9]. Значна увага приділяється аналізу законодавчих норм щодо лобізму [10] та цифрового управління. Переважає фокус на соціальних вигодах і публічно-приватного партнерства [11].

Американські публікації демонструють акцент на ефективності, accountability, performance management, а також на політичні інновації, е-врядування та інституційних реформах. Домінують підходи, що поєднують публічну адміністрацію з менеджментом і політичними науками. Тематика належного врядування часто пов’язується з аналітикою даних, алгоритмічною прозорістю та оцінюванням політик [12]. Дослідження присвячені кореляції

технологічного прогресу в публічному управлінні та соціально-економічного розвитку [13], інклюзію цифрового уряду та проблеми цифрової нерівності [14].

У публікаціях українських дослідників тематика належного врядування має виражений нормативно-правовий та інституційно-реформаторський характер. Обговорюються децентралізація, електронне урядування, відкриті дані, а також плани щодо регулювання лобізму. Однак трасування впливів, аналіз алгоритмічного управління та етичні аспекти досі мають обмежене представлення. Орел Ю. з науковим колективом розглядають систему державного управління як сфери дієвого втручання [15]. В дослідженнях українських науковців також виокремлена тема корупції і те як політичні еліти експлуатують соціальну довіру в надзвичайних ситуаціях [16]. особливої уваги заслуговують статті присвячені впливу державних структур на активність громадян та впливу самого громадянського суспільства на формування політичних рішень в умовах війни [17].

Аналіз показує, що тематика трасування рішень, впливу цифрових технологій і лобістських структур найактивніше розробляється у США та Іспанії, тоді як в українському науковому полі ці питання перебувають у стадії первинного осмислення. Це створює простір для адаптації інституційних рішень, апробованих у Каталонії, до українського контексту, зокрема — через нормативні ініціативи, пов'язані з відкритістю, алгоритмічною етикою та участю громадян.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою цієї статті є дослідити, яким чином трасування публічних рішень, громадська участь і цифрові інструменти реалізуються як інституційні механізми належного врядування в Каталонії, з урахуванням європейських стандартів та можливості адаптації окремих практик до українського контексту.

Для досягнення цієї мети у статті поставлено такі завдання:

1. Розкрити сучасне розуміння концепції належного врядування на основі міжнародних і українських наукових джерел, з акцентом на її принципи, еволюцію та актуальні виклики;

2. Вивчити ключові інструменти забезпечення належного врядування в Каталонії, а саме механізми трасування прийняття рішень через регулювання лобізму та алгоритмічної прозорості;

Вивчення каталонської моделі належного врядування є важливим як з теоретичної, так і з практичної точки зору. З одного боку, це дозволяє простежити механізми підвищення відкритості управлінських процесів у європейському контексті. З іншого — це дає змогу ідентифікувати інституційні рішення, які можуть бути адаптовані до українських умов в умовах політичної трансформації, децентралізації та цифровізації публічного управління.

Тематика належного врядування активно досліджується у міжнародному науковому середовищі, проте інституційні акценти, поняттєвий апарат і домінантні теми значною мірою варіюються залежно від країни.

Виклад основного матеріалу дослідження. Належне врядування варто розглядати як наступний етап розвитку управлінських моделей, що виник у кінці ХХ – на початку ХХІ ст. під впливом загальних процесів демократизації. Як зазначає ряд авторів, належне врядування фактично є модернізацією парадигми Новий публічний менеджмент [18]. Належне врядування додає демократичний вимір моделі нового публічного менеджменту через залучення громадян і різних акторів до процесів ухвалення рішень, побудову партнерських мереж між державою, бізнесом та громадянським суспільством. Особливою характеристикою належного врядування є розмитість і всеосяжність самого поняття. Концепція належного врядування охоплює дуже багато вимог та реформ одночасно, що створює ризик надмірно розширеного порядку денного. Меріллі Гріндл у своїй праці звернула увагу, що список того, «що має бути зроблено» для досягнення належного врядування і розвитку є надзвичайно

великим і нечітким [19] Для бідніших країн виконання всіх цих умов одразу є практично неможливим, через що стратегія реформ повинна визначати пріоритети – тобто прагнути не до абстрактного ідеалу, а до «достатньо належного врядування». Ця ідея полягає в установленні мінімально необхідного рівня ефективності та відкритості управління, який не гальмує розвиток і дозволяє поступово покращувати інститути. Виклик полягає у тому, щоб виокремити найважливіші напрями реформ (боротьба з корупцією, забезпечення базових правопорядку та стабільності, розвиток ключових інституцій) і зосередити на них ресурси. Для пріоритизації варто звернутись до світового індексу врядування, щоб визначити слабкі місця, які потребують першочергового реагування.

Індекс якості врядування розроблений Світовим банком [20]. Індикатори індексу охоплюють шість ключових аспектів якості державного управління, які є сутнісними компонентами моделі належного врядування.

Згідно даних за 2023 рік індекс контроль за корупцією (Control of Corruption) — здатність держави запобігати зловживанню публічною владою в приватних інтересах. Для України цей показник становив лише 25,9%, що вказує на збереження системних корупційних ризиків, хоча й з позитивним напрямом в порівнянні з попередніми роками. У 2023 році Іспанія продемонструвала високий результат по даному індикатору — 71,7%, що свідчить про ефективну антикорупційну інфраструктуру, незалежну судову систему та розвинуті механізми внутрішнього контролю.

Другий індикатор — голос і підзвітність (Voice and Accountability) — вимірює рівень політичних свобод, свободи ЗМІ та можливості громадян впливати на уряд. Іспанія досягла 87,5%, що відповідає високим демократичним стандартам. Україна показала 42,6%, що відображає активність громадянського суспільства, хоча й усе ще засвідчує обмежені можливості впливу на прийняття рішень у багатьох сферах.

Наступним є індикатор політичної стабільності та відсутності насильства/тероризму (Political Stability and Absence of Violence/Terrorism). У контексті війни та тривалої безпекової кризи Україна отримала 10,9%, що відображає об'єктивні умови існування держави в умовах війни. В Іспанії показник — 54,9%, що засвідчує відносну політичну стабільність, попри окремі регіональні напруження (зокрема, каталонське питання).

Ефективність уряду (Government Effectiveness) — це оцінка спроможності держави формулювати політику і надавати публічні послуги. Іспанія демонструє стабільний високий рівень — 76,8%, тоді як Україна — 37,7%, що вказує на складнощі у забезпеченні належної якості державних сервісів, слабку інституційну спроможність та нестабільність виконавчої влади.

Індикатор якості регулювання (Regulatory Quality) показує, наскільки держава здатна формулювати передбачувану та сприятливу для розвитку нормативну політику. Іспанія має 74,5%, що свідчить про зрілість процедур розробки рішень і збалансованість регуляторного середовища. В Україні показник становить 43,4%, що підтверджує наявність проблем із передбачуваністю законодавства, нестабільністю правил і слабким залученням стейкхолдерів до регуляторних процесів.

Останній індикатор — верховенство права (Rule of Law) — охоплює дотримання законів, неупередженість судової системи та захист прав власності. Іспанія з показником 78,3% демонструє сильну правову систему, тоді як Україна — лише 19,8%, що вказує на гострі проблеми із правозастосуванням, слабкою довірою до судів і недостатньою правовою захищеністю громадян та бізнесу.

Таким чином, усі шість індикаторів WGI чітко ілюструють інституційний розрив між Україною та Іспанією, що має бути враховано під час адаптації європейських практик належного врядування. При цьому дані свідчать про

напрямки необхідного вдосконалення української публічної політики — зокрема в контексті прозорості, та боротьби з корупцією.

Враховуючи суттєві відмінності у рівні врядування між Україною та Іспанією, доцільно звернутися до досвіду одного з регіонів Іспанії — Каталонії, яка впродовж останнього десятиліття стала лабораторією інституційних інновацій у сфері належного врядування. У цьому контексті заслуговують на особливу увагу механізми трасування публічних рішень, цифрові інструменти громадської участі, прозорість лобювання, а також алгоритмічна прозорість, які впроваджуються в Каталонії в межах стратегій відкритого уряду та соціальної інклюзії.

Правову основу впровадження принципів належного врядування в Каталонії становить Закон 19/2014 від 29 грудня про прозорість, доступ до публічної інформації та добросовісне управління, який створив інституційні рамки для обов'язкового розкриття інформації, реєстрів лобістів, прозорості державних контрактів і доступу громадян до даних.

У 2024 році Генералітат Каталунії представив оновлений План відкритого і належного врядування на 2024–2025, що визначає стратегічні напрями для розвитку відкритого уряду. У центрі уваги — посилення трасування публічних рішень через прозорість та відкритість алгоритмів автоматизації прийняття рішень, а також контроль за групами інтересів (лобістів).

В Плані під трасуванням публічних рішень розуміється *«зробити відомим увесь процес ухвалення рішень у розробці й реалізації публічної політики, а також забезпечити прозорість акторів і алгоритмів, які могли на нього вплинути»*. Це означає прозоре документування усіх етапів розробки політики: від ініціації, участі стейкхолдерів, впливу лобістських груп і застосування цифрових алгоритмів — до фінального ухвалення. Такий підхід підвищує рівень підзвітності й дозволяє громадянам відслідковувати, як і чому було ухвалене те чи інше рішення.

Практична реалізація цього підходу в Каталонії включає створення реєстрів груп інтересів та відкритого реєстру алгоритмів.

Групи інтересів — це особи або організації, які можуть впливати на державну політику чи рішення в інтересах третіх сторін [21]. В Каталонії їхня діяльність регулюється вже згадуваним Законом про прозорість, та Декретом 171/2015 про створення Реєстру груп інтересів [22], що визначає правила реєстрації, обов'язки та механізми нагляду.

Згідно з Кодексом поведінки [23], усі зацікавлені сторони зобов'язані зареєструватися в реєстрі до початку будь-якої впливової діяльності, а високопосадовці — публікувати свої порядки денні та контакти з лобістами. Це гарантує прозорість ухвалення рішень і запобігає неформальному впливу.

Актуальність аналізу прозорих механізмів впливу на політику, таких як реєстри груп інтересів, значно зростає в українському контексті, особливо з урахуванням ухвалення Закону України «Про лобіювання» у 2024 році [24]. Закон передбачає створення публічного реєстру лобістів, однак станом на 2025 рік відповідний реєстр досі не функціонує, що фактично відтерміновує набуття чинності основних норм документа та унеможлиблює повноцінну реалізацію прозорості впливу в державному управлінні.

У відповідь на виклики цифровізації публічного управління Каталонія запроваджує практики алгоритмічної прозорості, включаючи трасування цифрових систем, які застосовуються для ухвалення рішень. Відповідно до Плану на 2024–2025 рр., передбачається: створення публічного реєстру алгоритмів, що впливають на політику та послуги; верифікація доброчесності та ефективності автоматизованих рішень; запровадження принципу поясненості та незалежного аудиту цифрових систем. Генералітат Каталонії створив Реєстр систем штучного інтелекту та інших алгоритмів (*Registre d'IA*), який є частиною стратегії відкритого та належного врядування. Цей реєстр містить каталог

основних алгоритмічних систем, що використовуються в адміністрації Каталонії, з детальними описами кожної системи (administraciodigital.gencat.cat)

У реєстрі можна знайти інформацію про: назву та опис алгоритму; відповідальний орган або підрозділ; мету та сферу застосування; використовувані дані та джерела; механізми контролю та оцінки ризиків.

Ці заходи спрямовані на те, щоб підвищити довіру до цифрових трансформацій та забезпечити відповідність інновацій принципам належного врядування — прозорості, підзвітності, справедливості.

Таким чином, досвід Каталонії є цінним кейсом на шляху вдосконалення механізмів належного врядування і дає відповіді на пріоритетний принцип – прозорість та запобігання корупції через трасування автоматизованих алгоритмів прийняття рішень та відслідковування діяльності груп інтересів в уряді Каталонії.

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Концепція належного врядування сьогодні міцно закріпилася в теорії і практиці державного управління, ставши стандартом для оцінки якості влади. Сучасна наукова література (як зарубіжна, так і українська) збагатила це поняття багатьма інтерпретаціями, деталізувала його принципи та показала значення для різних контекстів. Належне врядування тлумачиться як поєднання ефективності та демократії: влада повинна не лише досягати результатів, але й робити це у спосіб, що відповідає нормам прозорості, законності, участі і справедливості. Підходи до належного врядування еволюціонували у бік ширшого залучення громадян.

Разом з тим, література наголошує і на проблемних аспектах: поняття належне врядування є багатоаспектним і потребує конкретизації та пріоритетності в реалізації. Для України концепція належного врядування слугує дороговказом реформ, проте вимагає наполегливих зусиль та часу на впровадження. Важливим є те, що належне врядування розглядається не як

разовий проєкт, а як тривалий процес трансформації держави і суспільства, що включає зміну інституційних практик і культури взаємодії між владою та громадянами.

Сфери диджиталізації, партнерства, та інклюзивності населення відкривають нові горизонти для наукового аналізу і експериментів у політиці.

Досвід Каталонії у впровадженні принципів належного врядування демонструє послідовне поєднання нормативної чіткості, цифрових інновацій та високого рівня залученості громадян. Практики трасування публічних рішень, алгоритмічної прозорості відповідають європейським стандартам і можуть слугувати орієнтиром для країн із перехідними демократіями, зокрема для України.

Сильними сторонами каталонського підходу є інституційна сталість, політична воля до відкритості та системне інституціоналізування інновацій.

Подальші дослідження можуть бути зосереджені на емпіричному дослідженні впливу цифрової участі на якість прийняття політик; аналізі впровадження алгоритмічного управління в умовах верховенства права та етики; можливостях адаптації каталонських підходів до українських реалій — зокрема, у сфері відкритих алгоритмів та механізмів запобігання корупції через відкриті реєстри груп інтересів.

Література

1. Рада Європи. 12 принципів належного демократичного врядування [Електронний ресурс]. – Страсбург: Рада Європи, 2008. URL: <https://www.coe.int/en/web/centre-of-expertise-for-multilevel-governance/12-principles>
2. European Ombudsman. (2001). *The European Code of Good Administrative Behaviour*. Retrieved from <https://www.ombudsman.europa.eu/en/publication/en/3510>

3. European Union. (2012). *Charter of Fundamental Rights of the European Union. Official Journal of the European Union, C 326/391*. Retrieved from <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX%3A12012P%2FTXT>
4. Council of Europe. (1985). *European Charter of Local Self-Government (ETS No. 122)*. Retrieved from <https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/122>
5. Generalitat de Catalunya. (2014). *Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, núm. 6780, 31 de desembre de 2014*. <https://portaljuridic.gencat.cat/ca/document-del-pjur/?documentId=680124>
6. Generalitat de Catalunya. (2024). *Pla de govern obert i bon govern 2024–2025*. Departament de la Presidència. https://governobert.gencat.cat/web/.content/01_Que_es/pla-govern-obert/pla-govern-obert-bon-govern-2024-2025.pdf
7. Ramiro Avilés, M. Á. (2024). Gobernanza, cumplimiento normativo e investigación biomédica clínica: el caso de los comités de ética de la investigación de la comunidad de Madrid. *Revista de Bioética y Derecho*, (61), 139–152. <https://doi.org/10.1344/rbd2024.61.43873>
8. Miranda-Lescano, R., Muínelo-Gallo, L., & Roca-Sagalés, O. (2022). Redistributive efficiency of fiscal policy: The role of decentralization and good governance. *Regional & Federal Studies*, 34(2), 189–216. <https://doi.org/10.1080/13597566.2022.2092844>
9. Zarghami, S. A. (2025). *The Role of Integrated Governance Principles in the Fight Against Corruption: A Configurational Analysis. Public Administration and Development*. Advance online publication. <https://doi.org/10.1002/pad.2085>
10. Manfredi Sánchez, J. L., & Calvo Rubio, L. M. (2019). Deliberación pública y participación en los presupuestos del Ayuntamiento de Madrid (2016–

2018). *Doxa Comunicación. Revista Interdisciplinaria de Estudios de Comunicación y Ciencias Sociales*, (28), 17–36. <https://doi.org/10.31921/doxacom.n28a01>

11. Cárcaba, A., González, E., & Arrondo, R. (2023). Effects of the political configuration of local governments on subjective well-being. *Policy Studies*, 46(2), 202–220. <https://doi.org/10.1080/01442872.2023.2283189>

12. Thomas, C., Roberts, H., Mökander, J., Tsamados, A., Taddeo, M., & Floridi, L. (2023). *The Case for a Broader Approach to AI Assurance: Addressing 'Hidden' Harms in the Development of Artificial Intelligence*. SSRN. <https://ssrn.com/abstract=4660737>

13. David, L. K., Wang, J., Brooks, W., & Angel, V. (2025). Digital transformation and socio-economic development in emerging economies: A multinational analysis. *Technology in Society*, 81(5), 102834. <https://doi.org/10.1016/j.techsoc.2025.102834>

14. Peeters, R., Miller, S. M., & Schuilenburg, M. (2025). Exploring strategies for inclusive government automation. *Government Information Quarterly*, 42(2), 102028. <https://doi.org/10.1016/j.giq.2025.102028>

15. Orel, Y., Kulinich, O., Smahliuk, A., Popov, O., & Rychka, R. (2025). Strengthening local community growth through strategic governance: Challenges and solutions. *International Journal of Ecosystems and Ecology Science*, 15(1), 94–101. <https://doi.org/10.31407/ijees15.105>

16. Markovska, A., Serdiuk, O., & Soldatenko, I. (2025). Trust as a weapon of war: fighting corruption and corporate crime in Ukraine. *Crime, Law and Social Change*, 83, 12. <https://doi.org/10.1007/s10611-024-10191-5>

17. Khomenko, O., Shyian, O., Kravchuk, P., Movchan, O., & Morgun, S. (2024). Transformation of interaction between the government and civil society institutions in the context of war: Legal and regulatory aspect. *Social and Legal Studios*, 7(2), 86–95. <https://doi.org/10.32518/sals2.2024.86>

18. Ніколіна І. І., Мережко В. М. Теоретичні аспекти розбудови належного врядування на місцевому рівні // Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Публічне управління та адміністрування. 2022. Т. 33 (72), № 6. – С. 133–138.

19. Grindle, M. (2002). *Good Enough Governance: Poverty Reduction and Reform in Developing Countries*. *Kennedy School of Government, Harvard University*, Cambridge.

20. World Bank. (2023). *Worldwide Governance Indicators (WGI)*. Retrieved April 30, 2025, from <https://info.worldbank.org/governance/wgi/>

21. Clemens, E. S. (1997). *The People's Lobby: Organizational Innovation and the Rise of Interest Group Politics in the United States, 1890–1925*. Chicago, IL: University of Chicago Press.

22. Generalitat de Catalunya. (2015). *Decret 171/2015, de 28 de juliol, sobre el Registre de grups d'interès de l'Administració de la Generalitat i del seu sector públic*. [Portal Jurídic de Catalunya]. <https://portaljuridic.gencat.cat/eli/es-ct/d/2015/07/28/171>

23. Generalitat de Catalunya. (2016). *Acord GOV/82/2016, de 21 de juny, pel qual s'aprova el Codi de conducta dels alts càrrecs i personal directiu...* Generalitat de Catalunya.

24. Закон України «Про лобіювання», № 3587-IX від 13 грудня 2023 року. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3587-20>

References

1. Council of Europe (2008), “12 Principles of Good Democratic Governance”, available at: <https://www.coe.int/en/web/centre-of-expertise-for-multilevel-governance/12-principles> (Accessed 25 Apr 2025).

2. European Ombudsman (2001), “The European Code of Good Administrative Behaviour”, available at: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/publication/en/3510> (Accessed 25 Apr 2025).
3. European Union (2012), “Charter of Fundamental Rights of the European Union”, Official Journal of the European Union, C 326/391.
4. Council of Europe (1985), European Charter of Local Self-Government (ETS No. 122).
5. Government of Catalonia (2014), “Law of transparency, access to public information and good governance”, Official Gazette of the Government of Catalonia, vol. 6780
6. Government of Catalonia (2024), “Open Government and Good Governance Plan 2024–2025”.
7. Ramiro Avilés, M. Á. (2024), “Governance, regulatory compliance and clinical biomedical research”, *Journal of Bioethics and Law*, vol. 61, pp.139–152.
8. Miranda-Lescano, R., Muínelo-Gallo, L. and Roca-Sagalés, O. (2022), “Redistributive efficiency of fiscal policy”, *Regional & Federal Studies*, vol. 34(2), pp.189–216.
9. Zarghami, S. A. (2025), “The Role of Integrated Governance Principles”, *Public Administration and Development*.
10. Manfredi Sánchez, J. L. and Calvo Rubio, L. M. (2019), “Public consultation and participation”, *Doxa Comunicación*, vol. (28), pp.17–36.
11. Cárcaba, A., González, E. and Arrondo, R. (2023), “Effects of political configuration”, *Policy Studies*, 46(2), pp.202–220.
12. Thomas, C. (2023), “The Case for a Broader Approach to AI Assurance”, SSRN.
13. David, L. K. (2025), “Digital transformation and socio-economic development”, *Technology in Society*, vol. 81(5), 102834.

14. Peeters, R., Miller, S. M. and Schuilenburg, M. (2025), “Strategies for inclusive government automation”, *Government Information Quarterly*, vol. 42(2), 102028.
15. Orel, Y. (2025), “Strategic governance and local community growth”, *International Journal of Ecosystems and Ecology Science*, vol. 15(1), pp.94–101.
16. Markovska, A., Serdiuk, O. and Soldatenko, I. (2025), “Trust as a weapon of war”, *Crime, Law and Social Change*, vol. 83, no. 12.
17. Khomenko, O. (2024), “Government and civil society interaction”, *Social and Legal Studios*, vol. 7(2), pp.86–95.
18. Nikolina, I. I. and Merezko, V. M. (2022), “Theoretical aspects of good governance”, *Scientific Notes of V.I. Vernadsky Taurida National University*, vol. 33(72), pp.133–138.
19. Grindle, M. (2002), *Good Enough Governance*, Kennedy School of Government, Harvard University, USA.
20. World Bank (2023), “Worldwide Governance Indicators (WGI)”, available at: <https://info.worldbank.org/governance/wgi/> (Accessed 25 Apr 2025).
21. Clemens, E. S. (1997), *The People's Lobby*, University of Chicago Press, Chicago, USA.
22. Government of Catalonia (2015), “Decree on the Register of interest groups”.
23. Government of Catalonia (2016), “Agreement Code of conduct for senior officials”.
24. Verkhovna Rada of Ukraine (2023), *The Law of Ukraine “On Lobbying”*, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3587-20> (Accessed 25 Apr 2025).

Стаття надійшла до редакції 01.05.2025 р.